Dosarul nr. 3-4819/2024
2-24127325-12-3-08112024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

13 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil, încasarea prejudiciului,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 08 noiembrie 2024, Sergiu Arnăut s-a adresat în instanța de judecată împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău), cu privire la obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual privind calcularea și achitarea suplimentară în beneficiul Sergiu Arnăut, judecător în demisie, a îndemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 7 ani compleți de activitate în funcție de judecător.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 132 din 25 aprilie 1995 a fost numit în funcția de judecător al Judecătoriei sectorului Râșcani, or. Chișinău pe un termen de 5 ani. Ulterior, în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1430 din 26 aprilie 2000, a fost numit în funcția de judecător, până la atingerea plafonului de vârstă. Iar în temeiul Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1707-111 din 27 februarie 2004, a fost numit prin transfer, în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

Conform Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 208/17 din 07 mai 2024, la cerere, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și k) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, reclamantul a fost eliberat din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău începând cu data de 04 mai 2024.

Prin Ordinul Curții de Apel Chișinău nr. 431-p din 11 septembrie 2024, a fost dispusă achitarea îndemnizației unice de concediere echivalentă cu 50% din

produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 22 ani compleți de activitate în funcție de judecător, deși reclamantul a deținut funcția de judecător începând cu 25 aprilie 1995 până la 04 mai 2024, adică 29 ani deplini.

Sergiu Arnăut a indicat că, în conformitate cu art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544, judecătorului care a plecat onorabil din sistem i se plătește o indemnizație unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la numărul de ani complet lucrați în funcția de judecător. Consideră că această prevedere nu a fost corect aplicată în privința sa în aprecierea vechimii de 22 ani pentru achitarea îndemnizației unice de concediere, or nu a comis careva fapte care discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător, care l-ar degreva de acest drept prin prisma art. 26 alin. 5^1.

În opinia reclamantului, faptul suspendării din funcția de judecător în perioada 12 decembrie 2017 – 21 noiembrie 2023, nu poate constitui drept temei pentru a refuza achitarea îndemnizației în temeiul ari. 26 alin. (3) din Legea nr. 544 pentru această perioadă, deoarece legea condiționează achitarea îndemnizației reieșind din numărul de ani complet lucrați în funcția de judecător, adică întreaga perioadă în care persoana a deținut funcția de judecător.

În context a menționat că, la 21 decembrie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat Hotărârea nr. 558/37, prin care a anulat suspendarea reclamantului din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău dispusă prin Hotărârea nr. 813/36 din 12 decembrie 2017, cu reluarea activității în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău.

Astfel, în conformitate cu art. 24 alin. (4) din Legea nr. 544, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), dacă nu a fost probată vinovăția judecătorului sau a fost pronunțată o hotărâre de achitare ori de încetare a procesului penal (...), suspendarea din funcție încetează și judecătorul este repus în toate drepturile avute anterior.

Sergiu Arnăut consideră că urma să-i fie dispusă achitarea indemnizației unice de concediere echivalentă cu 50% din produsul înmulțirii salariului meu mediu lunar la 29 ani compleți de activitate în funcție de judecător, dar nicidecum la 22 ani, or, suspendarea sa din funcție a avut loc datorită neprofesionalismului organelor de urmărire penală și ale procuraturii, care i-au adus acuzații ilegale și nefondate, astfel încât, în perioada suspendării sale din funcție – din 12 decembrie 2017 până la 21 noiembrie 2023 a fost lipsit de dreptul la muncă și de posibilitatea de a primi remunerarea cuvenită, în circumstanțe independente de voința sa, urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, fapt constatat și recunoscut prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central (dosarul penal nr. 1-512/201809-1-16272-23102018) din 07 noiembrie 2022, cât și prin decizia Curții de Apel Bălți nr. 1a- 958/2022 din 05 decembrie 2023.

Respectiv, în circumstanțele în care a fost anulată suspendarea sa din funcție și a fost repus în toate drepturile avute anterior, din motivul constatării de către instanțele de judecată a nevinovăției și irelevanței reclamantului în raport cu faptele incriminate, pe cale de consecință, au fost stinse retroactiv toate cauzele și efectele suspendării sale din funcția de judecător.

Prin urmare, la data demisiei, reclamantul a avut o vechime în muncă de 29 ani deplini, care urmau a fi luați la baza de calcul a indemnizației unice. Excluderea perioadei de suspendare din vechimea în muncă o consideră absolut ilegală.

La 07 octombrie 2024, Sergiu Arnăut a depus la Curtea de Apel Chișinău o cerere prin care a solicitat emiterea actului administrativ cu privire la calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere echivalentă cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 29 ani deplini de activitate.

Prin răspunsul nr. 4-35/4-2285 din 16 octombrie 2024, Curtea de Apel Chișinău i-a comunicat reclamantului că, din motivul contestării în ordine de recurs a deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2024, actul administrativ emiterea căruia l-a solicitat, urmează a fi emis prioritar în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile, în speța dată, invocându-se prevederile art. 68 alin. (21) din Legea nr. 181/2014.

Consideră că motivul de drept invocat de pârâtă, nu are nicio relevanță cu solicitarea sa privind emiterea actului administrativ cu privire la calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere echivalentă cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 29 ani deplini de activitate, or art. 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014 se referă la efectuarea plăților în baza documentelor executorii, situație care nu este incidentă speței de referință.

Totodată, a reținut că decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2024 privește casarea sentinței instanței de fond în latura penală, fiind contestată în ordine de recurs pe aceste temeiuri, deci nu are nimic comun cu normele art. 68 din Legea nr. 181/2014 referitoare la documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național, precum și din contul autorităților /instituțiilor bugetare.

La 25 martie 2025, Sergiu Arnăut a depus o cerere privind concretizarea cererii de chemare în judecată, solicitând dispunerea încasării de la Curtea de Apel Centru în beneficiul lui Arnăut Sergiu a sumei prejudiciului cauzată de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 - până la 06 februarie 2025 în sumă de 5360,10 lei (f.d 60-61).

Tot la 25 martie 2025, Sergiu Arnăut a depus cerere privind renunțarea la cerința de bază prin care s-a solicitat obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil (f.d. 67).

Obiecțiile pârâtului:

La 23 decembrie 2024, Curtea de Apel Chișinău a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat declararea acțiunii de contencios administrativ înaintată de către Arnăut Sergiu împotriva Curții de Apel Chișinău privind obligarea emiterii actului administrativ individual cu privire la recalcularea și achitarea suplimentară îndemnizația unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțit salariului său mediu lunar pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător, ca fiind inadmisibilă, după caz, ca fiind neîntemeiată (f.d. 45-48).

La 19 februarie 2025, Curtea de Apel Centru (Chișinău) a depus referință suplimentară privind acțiunea depusă de Sergiu Arnăut, solicitând declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă (f.d. 53-55).

În argumentarea referinței s-a menționat că, la 07 octombrie 2024, reclamantul s-a adresat Curții de Apel Chișinău cu cererea prealabilă nr. 8805 cu privire la emiterea actului administrativ privind calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediul lunar pentru 29 ani compleți de activitate.

Prin scrisoarea nr. 4-35/4-2285, notificată prin email la 16 octombrie 2024, reclamantului i s-a comunicat că în conformitate cu prevederile art. 68 al. 2^1 din Legea nr. 181/2014, recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești definitive. Totodată, a fost informat că decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, de aceea actul administrativ privind calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere pentru perioada suspendării din funcție, urmează a fi emis prioritar după devenirea hotărâri judecătorești irevocabilă.

La 08 noiembrie 2024, Arnăut Sergiu s-a adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu acțiune împotriva Curții de Apel Chișinău privind obligarea emiterii actului administrativ individual cu privire la recalcularea și achitarea suplimentară îndemnizația unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțit salariului său mediu lunar pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător în condițiile prevăzute de art. 26 al. (3) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

Prin încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2025, a fost declarat inadmisibil recursul procurorului Inga Pascari împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023.

Prin ordinul Președintelui interimar al Curții de Apel Centru cu nr. 57-p din 29 ianuarie 2025, s-a dispus calcularea și achitarea domnului Sergiu Arnăut a

indemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțit salariului său mediu lunar pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător în condițiile prevăzute de art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului. Ordinul a fost notificat destinatarului, în modul și termenul prevăzut de lege, la 04 februarie 2025.

Astfel, s-a precizat că odată cu emiterea ordinului nr. 57-p din 29 ianuarie 2025, pretențiile reclamantului formulate în prezenta acțiune au fost satisfăcute, iar ca rezultat, chiar dacă la etapa introducerii acțiunii în instanță, acesta putea să probeze vătămarea unui drept sau interes, acest lucru nu este la fel de valabil și la această etapă, pentru a garanta admiterea acțiunii sale.

Pentru aceasta este necesar ca reclamantul să dispună de un interes de a exercita acțiunea, și anume un interes de a obține obligarea emiterii actului solicitat, însă în situația descrisă, actul solicitat conform acțiunii depuse de dânsul, a fost emis în modul prevăzut de lege și astfel s-au epuizat efectele după introducerea acțiunii în obligare, de aceea procedura judiciară nu poate fi continuată în baza unei acțiuni în obligare.

La 16 aprilie 2025, Curtea de Apel Centru (Chișinău) a formulat referință la cererea de concretizare a pretențiilor depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Chișinău privind încasarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 – 06 februarie 2025, în legătură cu încălcarea termenului de plată a îndemnizației unice de concediere.

Astfel, autoritatea publică pârâtă a menționat că, prin scrisoarea nr. 4-35/1-190 din 04 februarie 2025, reclamantul a fost notificat asupra faptului că cerințele în această parte sunt nejustificate și neimputabile Curții de Apel Centru.

S-a precizat că, în baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07 mai 2024 s-a acceptat cererea de demisie a lui Sergiu Arnăut și s-a eliberat din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, iar prin ordinul Președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău nr. 431-p din 11 septembrie 2024, s-a dispus calcularea și achitarea lui Arnăut Sergiu a indemnizației unice de concediere din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la 22 ani compleți de activitate în funcția de judecător, procedura administrativă privind calcularea și achitarea indemnizației unice de concediere pentru perioada suspendării din funcție, în acord cu prevederile art. 68 al. (2^1) din Legea nr. 181/2014, fiind suspendată până la devenirea irevocabilă a deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023, operațiunea de suspendare fiind notificată reclamantului prin scrisoarea nr. 4-35/4-2285.

Or, în cadrul procedurii administrative inițiate din oficiu, s-a luat în

considerare că, în perioada 12 decembrie 2017 - 21 decembrie 2023, Sergiu Arnăut a fost suspendat din funcția de judecător în legătură cu pornirea urmării penale până la rămânerea hotărârii definitive. Subsidiar, potrivit hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 21 decembrie 2023, în baza deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023, s-a dispus doar anularea suspendării din funcție și reluarea activității de judecător.

Totodată s-a reținut că, pentru perioada suspendării din funcție, în sensul prevăzut de art. 24 al. (4) din Legea nr. 544/1995, temeiul legal privind repunerea judecătorului în dreptul la calcularea și achitarea drepturilor salariate, inclusiv cele legate de eliberare, constituie decizia definitivă a Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023.

În cadrul investigațiilor s-a stabilit că decizia definitivă a Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, dobândind astfel, prin prisma art. 68 al. (2^1) din Legea nr. 181/2014, un caracter suspensiv de drept, intervenind în procedura dată consecințele prevăzute de art. 81 alin. (1) din Codul administrativ.

Contrar afirmațiilor reclamantului, Curtea de Apel Centru a precizat că în speța invocată nu a fost refuzată achitarea indemnizației pentru perioada de 7 ani în care reclamantul a fost suspendat din funcția de judecător, dar Curtea a manifestat o diligență rezonabilă în situația în care decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată în ordine de recurs, urmând a se expune și Curtea Supremă de Justiție pentru a avea o hotărâre judecătorească irevocabilă și, prin urmare, a evita prejudicierea uneia dintre părți, inclusiv a reclamantului.

Astfel, din momentul în care prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-449/24 din 15 ianuarie 2025 s-a punctat asupra situației, Curtea de Apel Centru a revenit la cererea reclamantului din 07 octombrie 2024 și prin emiterea Ordinului nr.57-p din 29 ianuarie 2025 a satisfăcut cerințele privind achitarea indemnizației pentru perioada suspendării din funcție, apreciind rațional situația, manifestând astfel prudență pentru a-și îndeplini corect obligațiile și pentru a preveni prejudicierea interesului public, inclusiv a reclamantului.

Or, prin prisma art. 2006 alin. (4) din Codul civil al Republicii Moldova, în cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligentă rezonabilă în executarea obligației.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă consideră că cerințele privind achitarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 – 06 februarie 2025, în legătură cu încălcarea

termenului de plată a indemnizației unice de concediere, sunt nejustificate și neimputabile Curții de Apel Centru.

În ședința de judecată, reprezentanta reclamantului Sergiu Arnăut, avocata Nina Garștea, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată concretizată, solicitând încasarea prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 – 06 februarie 2025 în sumă de 5360,10 lei.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Curtea de Apel Centru (Chișinău), în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin referința depusă la 16 aprilie 2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Curții de Apel Centru (f.d. 73-75).

Studiind materialele cauzei, audiind explicațiile reprezentantului reclamantului, instanța consideră necesar de a se expune inițial în privința cererii de renunțare la pretenția privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil.

Instanța atestă că, în cadrul ședinței de judecată din 25 martie 2025, Sergiu Arnăut a depus o cerere privind renunțarea la cerința de bază, prin care s-a solicitat obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual. În motivarea cererii sale reclamantul a menționat că Curtea de Apel Centru a executat parțial cerințele reclamantului privind emiterea actului administrativ (f.d. 67-67 verso).

Analizând materialele cauzei şi cererea înaintată de reclamantul Sergiu Arnăut privind renunțarea la acțiune în partea cerinței privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil, instanța consideră că în speță se impune admiterea cererii și încetarea procesului în această parte, din considerentele ce urmează.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform art. 27 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare. Instanţa nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalităţii de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Conform art. 60 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pe tot parcursul examinării cauzei, reclamantul este în drept să renunţe la acţiune, pârâtul este în

drept să recunoască acţiunea, iar părţile pot înceta procesul prin tranzacţie de împăcare.

Conform art. 265 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care reclamantul a renunţat la acţiune, renunţul fiind admis de instanţă.

Prin urmare, ținând cont de faptul că în conformitate cu art. 60 alin. (5) din Codul de procedură civilă, renunțul la acțiune nu contravine legii şi nu încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului, având în vedere voința expresă a reclamantului Sergiu Arnăut de renunțare la acțiune și de încetare a procesului, precum și circumstanțele ce derivă din cererea de renunțare la acțiune în partea cerinței privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil și faptul că nu au fost constatate impedimente în acest sens, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite renunțul la acțiune şi de a înceta procesul intentat la cererea de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ, depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) în partea cerinței privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil.

Totodată, conform art. 266 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească menţionează că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiaşi părţi cu privire la acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri.

În continuare instanța va supune examinării cerința privind încasarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 – 06 februarie 2025, în legătură cu încălcarea termenului de plată a îndemnizației unice de concediere.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ :

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) cu privire încasarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 -06 februarie 2025, în legătură cu încălcarea termenului de plată a îndemnizației unice de concediere.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 162 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

Alineatul (3) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Prin urmare, respectând prevederile art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, la 23 ianuarie 2025, Sergiu Arnăut a depus în adresa Curții de Apel Centru o cerere prealabilă, solicitând reluarea examinării cererii din 07 octombrie 2024, cu dispunerea calculării și achitării suplimentare a indemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător și a inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată (f.d. 65).

La 04 februarie 2025, Curtea de Apel Centru a emis răspunsul nr. 4-35/1-190, prin care a comunicat că, în contextul solicitărilor menționate, se expediază copia Ordinului nr. 57-p din 29 ianuarie 2025 cu privire la achitarea îndemnizației pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător. În rest solicitarea privind calcularea și achitarea inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată urmează a fi respinsă ca fiind nejustificată și neimputabilă Curții de Apel (f.d. 64).

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ

se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de reclamantul Sergiu Arnăut, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind încasarea prejudiciului, întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Instanța mai notează că, în corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția

Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform art. 16 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție

legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Conform art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță de judecată independentă, imparțială și instituită prin lege.

În acest scop, instanța de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, judecătorul constată următoarea stare de fapt.

La 25 aprilie 1995, conform Decretului Președintelui Republicii Moldova cu nr. 132, Sergiu Arnăut a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (f.d. 1 dosar administrativ).

În baza Decretului Președintelui Republicii Moldova cu nr. 1707-111 din 27 februarie 2004, Sergiu Arnăut a fost numit în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 2 dosar administrativ).

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 813/36 din 12 decembrie 2017 a fost admis demersul Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la suspendarea lui Sergiu Arnăut din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive în cauza respectivă (f.d. 3 dosar administrativ).

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 noiembrie 2022, Sergiu Arnăut, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d), art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (2) lit. d) și art. 326 alin. (3) lit. a) din Codul penal al Republicii Moldova, a fost achitat pe motiv că fapta nu a întrunit elementele componenței infracțiunii incriminate (f.d. 14-15 dosar administrativ).

Prin decizia Curții de Apel Bălți nr. la-95 8/2022 din 05 decembrie 2023, instanța a admis apelul Procurorului în Procuratura Anticorupție, Lilia Sclivestru, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 noiembrie 2022 din alte motive decât cele invocate, casând hotărârea în latura penală, rejudecând cauza cu pronunțarea unei noi soluții în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

- în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, Sergiu Arnăut s-a achitat de sub învinuirea formulată pe art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, Sergiu Arnăut a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art. 326 alin. (1) din Codul penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, Sergiu Arnăut a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- în corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, Sergiu Arnăut a fost achitat de sub învinuirea formulată pe art. 326 alin. (3) lit. a) din Codul penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (f.d. 16-18 dosar administrativ).

La 21 decembrie 2023, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu nr. 558/37, s-a anulat suspendarea din funcție a judecătorului Sergiu Arnăut de la Curtea de Apel Chișinău și s-a dispus reluarea de către Sergiu Arnăut, a activității de judecător la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 5 dosar administrativ).

Astfel că, în perioada 12 decembrie 2017 - 21 decembrie 2023, Sergiu Arnăut a fost suspendat în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău.

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 208/17 din 07 mai 2024, s-a acceptat cererea de demisie a judecătorului Sergiu Arnăut de la Curtea de Apel Chișinău și s-a dispus eliberarea domnului Sergiu Arnăut din funcția de judecător de la Curtea de Apel Chișinău în baza art. 25 alin. (1) lit. a) și k) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, din 4 mai 2024 (f.d. 10-12 dosar administrativ).

La 11 septembrie 2024, Președintele interimar al Curții de Apel Chișinău a emis ordinul 431-p, în conformitate cu care, în temeiul art. 26 alin. (3) din Legea 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, s-a dispus calcularea și achitarea domnului Sergiu Arnăut, judecător în demisie, indemnizația unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la 22 ani compleți de activitate în funcția de judecător (f.d. 19 dosar administrativ).

La 07 octombrie 2024, reclamantul s-a adresat Curții de Apel Chișinău cu cererea prealabilă nr. 8805 cu privire la emiterea actului administrativ privind calcularea și achitarea indemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediul lunar pentru 29 ani compleți de activitate (f.d. 22-25 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 4-35/4-2285 din 16 octombrie 2024, reclamantului i s-a comunicat că, în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014, recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare, suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești definitive.

Totodată, reclamantul a fost informat că decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, motiv din care, în acord cu prevederile legale, actul administrativ privind calcularea și achitarea indemnizației unice de concediere pentru perioada suspendării din funcție, urmează a fi emis prioritar după devenirea hotărâri judecătorești irevocabilă (f.d. 26 dosar administrativ).

La 23 ianuarie 2025, Sergiu Arnăut a depus în adresa Curții de Apel Centru o cerere prealabilă, solicitând reluarea examinării cererii din 07 octombrie 2024, cu dispunerea calculării și achitării suplimentare indemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar la 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător și a inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată (f.d. 65).

La 04 februarie 2025, Curtea de Apel Centru a emis răspunsul nr. 4-35/1-190, prin care a comunicat că, în contextul solicitărilor menționate, se expediază copia Ordinului nr. 57-p din 29 ianuarie 2025 cu privire la achitarea îndemnizației pentru 7 ani compleți de activitate în funcția de judecător. În rest, solicitarea privind calcularea și achitarea inflației pentru perioada în care nu a fost executată obligația de plată urmează a fi respinsă ca fiind nejustificată și neimputabilă Curții de Apel Centru (f.d. 64).

Instanța atestă că reclamantul Sergiu Arnăut nu este de acord cu răspunsul nr. 4-35/1-190 din 04 februarie 2025 și solicită dispunerea încasării de la Curtea de Apel Centru în beneficiul său a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 04 mai 2024 – 06 februarie 2025, în sumă de 5360,10 lei.

Conform art. 145 din Codul muncii, compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului se efectuează prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat, dacă reţinerea acestuia a constituit cel puţin o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitarea salariului lunar.

(2) Compensarea prevăzută la alin. (1) se efectuează separat pentru fiecare lună, prin majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflaţiei calculat în modul stabilit.

(4) Modul de calculare a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se stabileşte de Guvern, de comun acord cu patronatele şi sindicatele.

Potrivit pct. 1 privind Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, prezentul Mod de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, denumit în continuare Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare, este elaborat în

conformitate cu prevederile art. 35 al Legii salarizării nr. 847-XV din 14 februarie 2002, în scopul asigurării recuperării pierderii de către angajaţi a unei părţi din salariu, cauzate de majorarea preţurilor şi tarifelor la mărfurile de consum şi la servicii, care a avut loc în perioada reţinerii achitării acestuia.

Potrivit pct. 2 din Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare, compensarea pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se efectuează de către toate întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile din sectorul real şi sectorul bugetar, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică, prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat, dacă reţinerea a durat o lună calendaristică şi mai mult după expirarea lunii următoare lunii pentru care urma să fie plătit.

Totodată, pct. 3 din Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare, statuează că, este supusă indexării suma salariului calculat pentru luna respectivă, cuvenită angajatului spre achitare după reţinerea impozitelor, cotelor de asigurare de stat obligatorii, primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi altor plăţi obligatorii, indiferent de faptul dacă această sumă constituie salariul pentru timpul efectiv lucrat sau salariul mediu păstrat în cazurile prevăzute de legislaţie.

Nu vor fi supuse indexării: ***indemnizaţiile de concediere*** şi salariul mediu păstrat pe perioada în care persoana în cauză nu este angajată; compensaţia pentru concediul nefolosit; suma ajutorului material; sporurile şi suplimentele la salariu, care se plătesc în loc de diurnă.

Instanța reține că, reclamantul și-a întemeiat cerința privind încasarea prejudiciului cauzat de rata inflației în baza prevederilor art. 145 din Codul muncii.

În context, instanța remarcă că prevederile art. 145 din Codul muncii, reglementează ***compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului.*** Or, la caz, prin cererea din 07 octombrie 2024, ***reclamantul a solicitat achitarea îndemnizației unice de concediere*** egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului mediu lunar pentru 29 ani compleți de activitate care, potrivit prevederilor legale reținute supra, nu poate fi supusă indexării.

Astfel instanța va reține ca plauzibile argumentele Curții de Apel Centru, precum că cerința reclamantului privind încasarea sumei prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în legătură cu încălcarea termenului de plată a indemnizației unice de concediere, pe lângă faptul că este nejustificată, prin prisma normelor de drept, este lipsită și de temei juridic.

Articolul 2006 alin. (4) din Codul civil stipulează că, în cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligației.

Astfel, instanța menționează că prejudiciul survine ca urmare încălcării/neexecutării unei obligații, totodată norma legală specifică faptul că răspunderea pentru prejudiciu poate fi invocată *cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei*.

Instanța atestă că, din materialele cauzei rezultă că, Curtea de Apel Centru (Chișinău) nu a refuzat achitarea îndemnizației pentru perioada de 07 ani în care reclamantul a fost suspendat din funcția de judecător, dar a manifestat o diligență rezonabilă în situația în care Decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 a fost contestată în ordine de recurs, urmând a se expune Curtea Supremă de Justiție pentru a avea o hotărâre judecătorească irevocabilă și, prin urmare, a se evita prejudicierea uneia dintre părți.

Respectiv, din momentul în care prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-449/24 din 15 ianuarie 2025, hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, Curtea de Apel Centru, prin emiterea Ordinului nr. 57-p din 29 ianuarie 2025, a satisfăcut cerința privind achitarea îndemnizației pentru perioada suspendării din funcție a reclamantului.

În context, instanța menționează că acțiunile autorității publice pârâte din cadrul procedurii administrative au fost guvernate exclusiv de prevederile legale, or, potrivit art. 68 alin. (2^1) din Legea nr. 181/2014 privind finanțele publice și responsabilitățile bugetare, recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor băneşti din contul bugetelor componente ale bugetului public naţional şi din contul autorităţilor/instituţiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătoreşti prevăzut la alin. (2) - (definitive).

Conform art. 21 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

În acord cu prevederile art. 24 al. (4) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), dacă nu a fost probată vinovăția judecătorului sau a fost pronunțată o hotărâre de achitare ori de încetare a procesului penal, sau în cazul anulării actelor care au servit drept temei pentru suspendarea sa din funcție în baza alin. (1^1), suspendarea din funcție încetează și judecătorul este repus în toate drepturile avute anterior.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, judecătorului care a plecat onorabil din sistem i se plătește o indemnizație unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la numărul de ani complet lucrați în funcția de judecător.

Totodată, în calculul indemnizației unice de concediere pentru judecătorul demisionat și reîntors în funcție se ia timpul activității în funcția de judecător de la data încetării ultimei demisii.

Potrivit prevederilor al. (5) art. 15 din Codul de executare, documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, fondurilor asigurărilor obligatorii de asistență medicală, bugetelor unităților administrativ-teritoriale, precum și din contul autorităților/instituțiilor publice, se execută în conformitate cu procedura și termenele stabilite prin Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014.

Subsidiar, potrivit art. 435 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *recursul suspendă executarea hotărârii* în cazul strămutării de hotare, distrugerii de plantații și semănături, demolării de construcții sau de orice bun imobil, *dezafectării incontestabile a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare*, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 81 din Codul administrativ stipulează că, în cazul în care actul administrativ individual al autorității publice depinde de un act, o operațiune preliminară sau de un raport juridic care trebuie constatat de o altă autoritate publică ori formează obiectul unei alte proceduri administrative sau judiciare pendinte, autoritatea publica suspendă procedura administrativă până la emiterea actului administrativ respectiv, efectuarea operațiunii administrative respective sau până la emiterea unei hotărâri judecătorești definitive.

La caz, în baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07 mai 2024, s-a acceptat cererea de demisie a lui Sergiu Arnăut și a fost eliberat din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău. Prin ordinul președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău nr. 431-p din 11 septembrie 2024, s-a dispus calcularea și achitarea lui Sergiu Arnăut a indemnizației unice de concediere din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la 22 ani compleți de activitate în funcția de judecător, iar procedura administrativă privind calcularea și achitarea îndemnizației unice de concediere pentru perioada suspendării din funcție, în acord cu prevederile art. 68 al. (2^1) din Legea nr. 181/2014, a fost suspendată până la devenirea irevocabilă a deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023, operațiunea de suspendare fiind notificată reclamantului prin scrisoarea nr. 4-35/4-2285.

Astfel, la cazul dedus judecății a intervenit un incident de procedură care a stat la baza suspendării procedurii administrative privind calcularea și achitarea îndemnizației de concediere pe perioada suspendării din funcție, judecătorului nefiindu-i refuzată calcularea și achitarea acestor plăți, însă, ținând cont de

circumstanțe concrete ale cauzei în raport cu cadrul normativ aplicabil, s-a dispus suspendarea până la devenirea irevocabilă a deciziei Curții de Apel Bălți.

Raportând normele citate la speță, instanța reține că autoritatea pârâtă, potrivit prevederilor art. 7-8 din Codul administrativ, în calitate de autoritate publică, a acționat potrivit competenței în vederea realizării sarcinilor atribuite în baza legislației.

Prin urmare, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată, în raport cu circumstanțele de fapt ale speţei și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că activitatea administrativă a autorității publice pârâte este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

În același timp, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, respectiv argumentele părții reclamante în acest sens sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

Așadar, referința reclamantului în privința aplicabilității prevederilor art. 145 din Codul muncii și analogia prevederilor, cu solicitarea de achitare a prejudiciului ca urmare a evoluției indicelui prețurilor de consum (rata inflației), instanța o consideră neîntemeiată, deoarece atât pct. 3 privind Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, cât și art. 67 - 68 din Legea finanțelor publice şi responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, stabilesc exact cazurile când urmează a fi achitate despăgubirile solicitate, precum și documentele ce obligă statul de a efectua plățile, cu aplicarea coeficientului de inflație.

Prin urmare, reieșind din lipsa suportului legal, instanța consideră oportună respingerea acțiunii reclamantului Sergiu Arnăut, în modul în care a fost formulată.

În concluzie, ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc, deoarece actul administrativ individual prin care a fost soluționată cererea este legal și prin acesta reclamantul nu este vătămat în drepturile sale, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) cu privire la încasarea prejudiciului, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 din Codul administrativ, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e) din Codul administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 195 din Codul administrativ, art. 27 alin. (1), art. 60 alin. (2), art. 265 lit. c), art. 266 și art. 269-270 din Codul de procedură civilă, art. 224-225, 229, 232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite cererea depusă de reclamantul Sergiu Arnăut de renunțare la pretenția privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil.

Se încetează procesul intentat la cererea de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ, depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind obligarea pârâtei să emită actul administrativ individual favorabil.

Se explică reclamantului Sergiu Arnăut că odată cu încetarea procesului nu se admite o nouă acțiune împotriva aceleiași persoane, cu același obiect și pe aceleași temeiuri.

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Arnăut împotriva Curții de Apel Centru (Chișinău) privind încasarea prejudiciului.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu